

ÖZET

Bu çalışmada, Adnan Menderes Üniversitesi Veteriner Fakültesi Cerrahi Anabilim Dalı Büyük Hayvan Kliniğine 01.01.2006 – 01.06.2007 tarihleri arasında kırık şikâyeti ile getirilen buzağılarda kırıkların oluşum nedenleri, dağılımı, radyolojik bulguları, sağaltım yöntemleri ve sonuçlarının değerlendirilmesi amaçlandı.

Materyali, toplam 310 buzağıdan kırık şikâyeti ile getirilen 71 buzağı (%22,90) oluşturdu. Buzağuların ırk dağılımı 63 Holstein (%88,7), 4 Montafon (%5,6), 3 Simental (%4,2) ve 1 Doğu Anadolu Kırmızısı (%1,4); 38'i erkek (%53,52), 33'ü dişi (%46,48) idi. Yaşları 1 – 180 gün arasında değişti.

Rutin klinik ve radyolojik muayeneler gerçekleştirildi. Etiyolojik olarak kırıklardan 38 'i doğuma yardım sırasında meydana geldi. Geride kalan 33 kırık doğum sonrası dönemde travma sonucu meydana geldi.

Kırık yerleşim yeri yönünden yapılan değerlendirmede en çok metakarpus (33 , %46,5) kırıklarına rastlandı. Bunu, femur (13, %18,3), radius ulna (8, %11,2), tibia (6, %8,4), metatarsus (5, %7), Humerus (2, %2,8), karpus (1, %1,4), Coxae (1, %1,4), Scapula (1, %1,4) ve olecranon (1, %1,4) kırıkları izledi. Kırık olgularının 66'sı unilateral, 5'i bilateral (metakarpus) idi. Kırıkların 14'ü (%19,7) açık, 57'si (%80,2) kapalı kırık olduğu tespit edildi.

Buzağuların 47 adedine konservatif sağaltım, 24 adedine operatif sağaltım uygulandı. Sağaltılan olgulardan 47'si tamamen düzeldi, 11'i değişik derecelerde total kaldı, 13'ü çeşitli nedenlerle öldü.

Sonuç olarak, kliniğe getirilen hasta buzağular içerisinde kırık olgularının oranının dikkat çekici düzeyde olduğu, kırıkların önemli bir kısmının doğuma yardım sırasında şekillendiği, önemli bir etiyolojik faktörün ekstraksiyon forse olduğu, buzağuların belirli bir döneme kadar büyüklerden ayrı tutulması gerektiği kanısına varıldı.

Anahtar Kelimeler: Buzağı, klinik, kırık, sağaltım.